

Lxxvii Estote misericordes, sicut & pater uester misericors est, reverendissimus pater domini Dⁿ nus Bartholomaeus archiepiscopus Mediolanensis a bōnem ascendit, legit & publicauit decreta quæ sequuntur.

¶ De conciliis generalibus & prouisione erga futura schismata.

Frequens generalium cōciliorum celebratio, agri dominici cultura est præcipua, quæ uires, lpinas & tribulos hæresum & errorum & schismatum extirpat, excessus corrigit, deformata reformat, & uineam domini ad frugem huberimæ fertilitatis adducit. Illoq; uero neglecto, pmisa disseminat, que fouer; hæc præterit, tempore recordatio & præsentium consideratio, ante oculos nostros ponunt. Ea propter hoc edicto perpetuo sancimus, decernimus & ordinamus, ut amodo concilia generalia celebrentur, ita quod primum à fine huius concilij in quinquennium immediate sequens, secundum uero à fine illius intermediate sequentis concilij in septennium, & deinceps de decennio in decennium perpetuo celebrentur, in locis quæ summus pontifex per mensum ante finem cuiuslibet concilij approbat & consentiente concilio, uel in eius defectum ipsum concilium deputare & assignare tenetur, ut sic per quandam continuationem semper aut concilium uigerat, aut per termini pendentiam expectetur, quem terminum licet summo pontifici de fratribus suorum sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalium consilio, ob emergentes forte casus abbreviare, sed nulla tenus prorogetur. Locum autem pro futuro celebrando concilio deputatum, absque evidenti necessitate non mutet. Sed si forte casus aliquis occurreret, quo necessarium uideretur, ipsum locum mutari, puta obſidionis, guerrarum, pestis aut simili, tunc si ceat summo pontifici de prædictorum fratrum suorum aut duarum partium ipsorum consensu atque subscriptione, alium locum prius deputato loco vicinorem & aptum, sub eadem tamen natione, furrogare, nisi idem uel simile impedimentum per totam istam nationem uigeret, tūc ad aliquem aliud viciniorum locum alterius nationis aptum huiusmodi concilium poterit conuocari, ad quem prælati & alii qui ad concilium solent conuocari, accedere tenentur, ac si à principio locus ille fuisset deputatus: quam tamē loci mutationem uel termini abbreviationem per annum ante præfixum terminum tenetur summus pontifex legitime & solemniter publicare & intimare, ut ad ipsum cōciliū celebrandū pdicti possint statuto termino cōuenire.

¶ Prouisio aduersus schismata futura.

Si uero (quod abit) in futurum schisma oriti contigeret, ita quod duo uel plures pro summis pontificibus se gererent, à die quæ ipsi duo uel plures insignia pontificatus publice aſſumpſerint, seu ministrare coepерint, intelligatur ipso iure terminus concilij tunc forte ultra annum pendens, ad annum proximum abbreviatus. Ad quod omnes prælati & cæteri qui ad concilium ire tenentur, sub pena iuris & altius per concilium imponendis, abſque alia uocatione conueniant, necnon Imperator exteri reges & principes uel personaliter, uel per solēnes nuncios, tanquam ad cōmune incendium extingendum per uiscera misericordia domini nostri Iesu Christi ex nunc exhortati, concurrant. Et quilibet ipsorum pro Romano pontifice se gerentiū, infra mensum à die qua scientiam habere potuit, alium uel alios aſſumpſisse patut insignia, uel in papatu administrasse, teneatur sub intermissione maledictionis æternæ & amissione iuris, si quod forte sibi quæſitum esset in papatu, quā ipso facto incurrat, & ultra hoc ad quilibet dignitates actiue & passiue sit inhabilis, concilium ipsum ad terminum anni prædictum in loco deputato prius indicente, & publicare ad celebrandum, & per suas literas competitori uel competitoribus ipsum uel ipsos prouocando ad causam, & cæteris prælatis ac principibus, quantum in eo fuerit, intimare, necnon termino præfixo sub pena predictis ad concilij locum personaliter se trasferre, nec inde discedere, donec per concilii causa schismatis plenarie sit finita;

hoc